

Vypraveno

dne 14.5.13 85.

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno

Ministr vnitra v souladu s GDPR

Jan Kubice

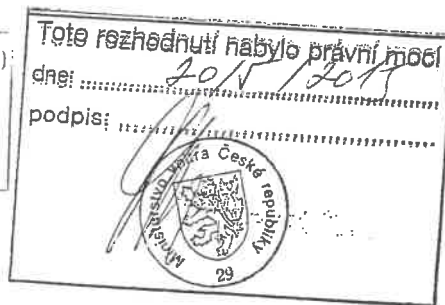

MVCRP00X1XFB

V Praze dne 13. 5. 2013

Č.j.:MV-35247-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0134r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali
..... nar. .... a (dále jen „žadatel“) a
roz. .... nar. .... dále jen „žadatelka“), i za svoje
nezletilé děti ..... 2.2002 Ivano – Frankivsk - Ukrajina
a ..... nar. .... Ivano – Frankivsk – Ukrajina, všichni státní
občané Ukrajiny, trvale bytem !
právně zastoupeni advokátkou Mar. Janou L ..... advokátní kancelář
..... a partneři, se sídlem č ..... 110 00 Praha 1, (dále jen „pravní
zastupkyně“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9.1.2013, č.j.: VS-11/53/2-
2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále
jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního
občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 (dále jen „ÚMČ Praha 5“) požádali žadatelé o udělení státního občanství České republiky. Do žádosti, která byla Ministerstvu vnitra doručena dne 6.8.2012, zahrnutí i svoje nezletilé děti. Žadatelka má v České republice povolen trvalý pobyt od 16.10.2006, žadatel od 9.5.2007, jejich nezletilé děti od 21.5.2007. Všichni jsou státními občany Ukrajiny.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel již před povolením trvalého pobytu v České republice několikrát pobýval a v roce 1994 zde krátkodobě pracoval. V roce 1998 založil v České republice obchodní společnost a začal zde částečně podnikat. Oba žadatelé jsou zaměstnání ve společnosti ..... , s.r.o., nezletilé děti řádně navštěvují základní školu.

Žadatelé tedy považují posouzení přestupku, kterého se v roce 2009 dopustili tím, že v zákonné lhůtě cizinecké policii nenahlásili změnu své adresy pobytu na území České republiky, za nesprávné. K porušení právní povinnosti došlo opomenutím, kdy se stěhovali a kdy byli zaneprázdněni a plně vytížení. Záměrem žadatelů rozhodně nebylo svůj pobyt na území České republiky nijak zatajovat nebo maskovat. O tom, že se jednalo o méně závažné, možno říci bagatelní porušení právní povinnosti, svědčí dle nich i skutečnost, že porušení ustanovení § 157 odst. 1 písm. r) zákona o pobytu cizinců bylo s žadatelem projednáno pouze v blokovém řízení, a že jim byla uložena sankce, a to pokuta v minimální výši 500,- Kč s tím, že příslušný správní orgán přitom mohl uvažovat o uložení pokuty až do výše 10 000 Kč. Žadatelé mají tedy za to, že správní orgán mohl porušení režimu pobytu cizince na území České republiky v roce 2009 vyhodnotit jako méně závažné a mohl dospět k závěru, že lze prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Právní zástupkyně žadatelů dále uvádí, že správní orgán při svém rozhodování musí žádost posoudit nejen pohledem ustanovení § 7 zákona o státním občanství, podle kterého rozhoduje a které mu zdánlivě svěřuje neomezenou úvahu o tom, komu státní občanství neudělit, byť by i splnil všechny zákonem stanovené podmínky, ale pohledem celého komplexu omezení, které stanovil a kterými sám sebe omezil stát, jehož je správní orgán součástí. Správní orgán při svém rozhodování proto musí respektovat, že jeho rozhodnutí musí být vydáno jen a pouze na základě a v mezích zákona o státním občanství. Rozhodnutí, které by bylo učiněno na základě skutkových okolností a právních závěrů, které nelze vyvodit ze zákona o státním občanství, by bylo libovůlí správního orgánu, která je v právním státě nepřipustná. Ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství je proto třeba vykládat jako právní normu, která obsahuje taxativní a konečný výčet podmínek, jejichž splnění je třeba zkoumat při rozhodování o udělení českého státního občanství. Vytváření a zkoumání podmínek pro udělení státního občanství České republiky, na které ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství nepamatuje, je onou libovůlí státní moci, která nemá oporu v citovaném zákoně a je v příkrém rozporu nejen s tímto zákonem, ale i ústavními omezeními, která jsou obecně kladena na veřejnou moc. Správnímu orgánu tedy není svěřena ničím neomezená volná úvaha o tom, na základě jakých dodatečných kritérií udělí či neudělí české státní občanství. Správní orgán je povinen respektovat zákon o státním občanství a zkoumat pouze splnění podmínek pro udělení státního občanství, které jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství (viz rozsudek NSS č.j. 2 As 31/2005 ze dne 4.5.2006). V návaznosti na výše uvedené žadatelé konstatují, že si správní orgán na základě své libovůle stanovil další podmínky, které nemají jakoukoliv oporu v zákoně o státním občanství, splnění těchto podmínek hodnotil a jejich nesplnění, resp. pochybnosti, kterých správní orgán nabyl, považoval za zásadní pro své rozhodnutí.

Správní orgán se tak mimo jiné zabýval i tím, zda se žadatelé při svém pobytu na území České republiky dopustili přestupků. Z ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství přitom nelze jakkoliv vyvodit, že by možnost udělení státního občanství byla vázána na přestupkovou záchovalost. Zákon o státním občanství správnímu orgánu podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) ukládá pouze prověřit, zda

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 5 prokázali znalost českého jazyka.

Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jak vyplynulo z dokladů předložených k žádosti, neplnili povinnosti vyplývající ze zákona o pobytu cizinců.

Nezletilé děti žadatelů splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Z důvodu věku v době podání žádosti neprokazovaly splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K námitkám uvedeným v rozkladu je nutné uvést následující.

Ministr vnitra se nemůže ztotožnit s názorem, že v otázce udělování státního občanství je Ministerstvo vnitra povinno zkoumat jen splnění podmínek stanovených v zákoně o státním občanství a nemá zkoumat a prověřovat žádné další skutečnosti a předpoklady žadatelů pro jejich celkovou integraci do české společnosti. I z tohoto důvodu je podle právní úpravy věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví či nikoli a to i za předpokladu, že osoby žádající o udělení státního občanství České republiky splňují všechny zákonné podmínky pro jeho udělení, tak jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Tento názor ostatně judikoval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 8.8.2007, č.j. 4 As71/2006 – 83, kde uvedl, že: „Splnění podmínek vymezených v příslušných ustanovení zákona o státním občanství pouze implikuje naději žadatele na udělení státního občanství, nezakládá mu však právem vymahatelnou jistotu. Na udělení státního občanství totiž nemá cizinec právní nárok.“ Tento názor ostatně NSS připomenul i ve svém rozsudku ze dne 15.1.2013, č.j.: viz 8As 31/2012 – 77. Je přitom nesporné, že oba žadatelé nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když porušili povinnosti vyplývající ze zákona

jsou rovněž zaměstnání i v další společnosti, a z tohoto zaměstnání jim plynou další příjmy, měli rovněž pro potvrzení této skutečnosti doložit nejen výplatní pásky, ale i aktualizované registrační údaje VZP, ze kterých by tato skutečnost byla zcela zřejmá.

V.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra dospěl k závěru, že žadatelé neprokázali splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Rovněž dostatečně neprokázali přehlednost svých příjmů, neboť svá tvrzení dostatečně nedoložili důkazními prostředky, což nasvědčuje neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravující daňové povinnosti žadatelů. Ministr vnitra dále konstatuje, že si žadatelé rovněž neplnili povinnosti vyplývající z příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců. S ohledem na souběh neplnění stanovených povinností vyplývajících z více právních předpisů, ministr vnitra neshledal důvody pro výjimečný postup podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, to je prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

